

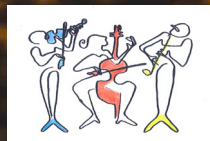
KAMMERtoner

www.kammerselskapet.no

Nr. 3 – 2020 – 21. årgang

- Ole Bulls hjem Lysøen forfaller
- TKF 25 år!
- Mark Simpson blir festivalkomponist i jubileumsåret
- TICC Academy – nå kommer de unge!
- Den uventede digitale hverdagen

Velkommen til Ringve Musikkmuseum

Over 2000 instrumenter fra hele verden Spennende utstillinger Variert konsertprogram

Foredrag og kåseri Naturskjønn beliggenhet Kafé og butikk Åpent hele året

Organette spilledåse

Foto: Peter Jørgen

Besøk temautstillingen vår:

Musikk på boks - om mennesker, musikk og mekanikk

SE VÅRE NETTSIDER FOR
PRISER OG ÅPNINGSTIDER

SE KONSERTPROGRAMMET PÅ:
WWW.RINGVE.NO

MUSEENE I
SØR-TRØNDELAG

Christer Skog
FIOLINMAKER

Kjøpmannsgt. 44
7010 TRONDHEIM
Tlf. 73 52 93 91
Fax 73 53 33 06
www.fiolinmakern.com
post@fiolinmakern.com

ALT FOR STRYKERE UNDER ETT TAK

Besøk Trondheims mest
særpregede butikklokale!
Inngang fra Olavskvartalet
(gamle TSO-kantina) eller
fra Kjøpmannsgata.

30 års *personlig* erfaring -
Din garanti for kvalitet!

Forsidefoto: pikist.com

Styreleder har ordet

Vi er inne i første høstmåned. Høsten kommer, helt upåvirket av virus, avstand og anti-bac. Vi kan vente oss alle regnbuens farger, frisk luft, lukten av ved i peisen og dyrebare solstråler. Kanskje litt regn også, kjenner jeg været i Trøndelag rett. Det vi også kan vente oss er fler konserter! Hurra! Samfunnet er sårbart, men enn så lenge kan vi kose oss med mindre konserter i offentlighet og kjenne på hva tilgangen til kulturelle opplevelser gjør med oss og betyr for oss. Jeg vil tro det er mange som har kjent på savnet etter de fysiske, kulturelle opplevelsene; de små og store møtene mellom musikk, publikum og utøvere. Kanskje vi nå også i større grad tar vare på disse øyeblikkene?

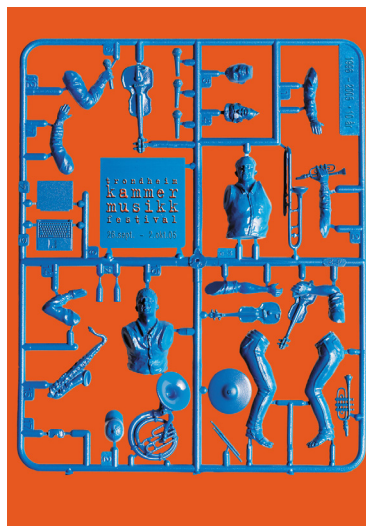
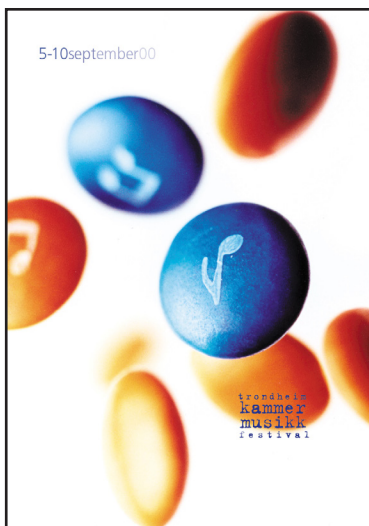
Festivalsommeren har vært spennende for noen, manglende for andre og oppløftende og skremmende om hverandre. Den har vært annerledes. Jazzfest var en av dem som ble stående midt i et internasjonalt spørsmålstegn og besluttet å flytte festivalen til november. Vinterfestspillene i Bergstaden ser frem mot 2021. Olavsfest tenkte nytt og strømmet en rekke konserter fra Nidarosdomen. Oslo Kammermusikkfestival gjennomførte en femdagers festival, fullpakka med konserter åpne for publikum. Trondheim

Kammermusikkfestival nærmer seg med stormskritt!

September = Kamfest for meg, og tradisjonen tro vil Kammertoner denne gangen inneholde en del informasjon om Trondheim Kammermusikkfestival. Publikumskapasiteten er lavere i år, så det er lurt å sikre seg billett! Som det også står lenger uti bladet vil alle mesterklasser i år dessverre være lukket for eksternt publikum, men akademiets avslutningskonsert og talentlørdag er åpen for publikum, så for dere mesterklasse-entusiaster er det bare å reservere billett og glede seg til konsert. Vi får internasjonale artister med også i år; tenk det! Jeg vil trekke frem festivalkomponist Mark Simpson, som det står mer om i bladet, og Quatuor Van Kuijk, som blant annet skal spille i det flotte Kunstmuseet i Bispegata allerede den andre dagen i festivalen!

Jeg håper vi sees under festival og at vi kommer til å sees på mange arrangementer utover høsten!

Nella Rym
Styreleder

Ole Bulls hjem Lysøen forfaller

Tekst: Arve Tellefsen, Foto: Sean Hayford O'leary (cc-by-2.0)

Jeg håper at Kulturdepartementet vil sørge for at denne helt spesielle eiendommen blir tatt vare på!

Ole Bull er en av de viktigste personene i norsk kulturhistorie, så hans minne fortjener å bli tatt vare på.

Mer enn en fiolinist

Han ble en verdensberømt fiolinist, men han gjorde uendelig mer enn å spille fort på fiolin. Det viktigste var at han startet det første norske teater (Det norske Theater) etter at vi ble fri fra Danmark. Det var uhyre viktig. Norge hadde vært under dansk styre i 400 år da Ole Bull ble født i 1810. Det hadde resultert i at teatrene stort sett var danske. Ole Bull ville tilbake til det norske. Han startet det første norske teater i sin hjemby Bergen for sine egne penger.

Det var uhyre viktig for vår nasjon, og det alene burde ha brakt ham på sokkel mellom Ibsen og Bjørnson utenfor Nationaltheatret. Han ansatte en ung forfatter som skribent og instruktør ved teateret. Det var 23 år gamle Henrik Ibsen, som på dette tidspunkt var i store vanskeligheter. Ibsen hadde stor økonomisk gjeld, og han var visstnok nær ved å havne i fengsel. Så det var en lykke for den unge Ibsen å få sjansen ved Ole Bulls teater. Han var ganske uerfaren når det gjaldt teater og fikk derfor en studiereise

Oljemaleri av Elisabeth Jerichau-Baumann, 1851

til Tyskland og Danmark for å lære seg mer om teater. Denne studiereisen var uhyre viktig for den unge Ibsen og hans senere forfatterskap.

Fakta

Lysøen

- Ole Bulls sommervilla på Lysøen i Os kommune i Hordaland ble bygget i årene 1872–73.
- Stadskonduktør i Bergen, Conrad Fredrik von der Lippe, var engasjert til å tegne villaen.
- I 1973 skjenker Sylvea Bull Curtis, Ole Bulls datterdatter, eiendommen til Fortidsminneforeningens Bergensavdeling og Lysøen blir et museum.
- Museet Lysøen er fra 1. januar 2007 konsolidert som ett av tre komponisthjem under KODE.

Under sine seks år ved Ole Bulls norske teater skrev Ibsen noen av sine tidlige verk. Ti år senere kom storverket *Peer Gynt*. Det forundrer meg at ingen kobler Ibsens *Peer Gynt*-skikkelse til Ole Bull. Likheten er slående. Ole Bull var en sammensatt person, opptatt av det norske, men samtidig likte han seg best i utlandet. Likt *Peer Gynt*, som på spørsmål om han er norsk, svarer «Af fødsel, ja! Men verdensborger af gemyt».

Likheter med *Peer Gynt*

Peer Gynt var egoist og stormannsgal, og det kan man godt si om Ole Bull også. (Han gikk blant annet under egen fane i 17. mai-toget). Ole Bull forlot sin franske kone, *Peer Gynt* forlot sin Solveig. Ole Bull var i Egypt (klatret til toppen av Kheopspyramiden og spilte *Seterjentens Søndag*). *Peer Gynt* var også i Egypt (konverserte med Sfinksen). Ole Bull grunnla en norsk koloni i Amerika og oppkalte den etter seg selv, Oleana. (Det endte med en dundrende fiasko og Ole Bull ble gjort til latter hjemme i Norge.) *Peer Gynt* ville også lage en norsk stat oppkalt etter seg selv, Gyntiana.

Jeg er klar over at Ibsen selv sa at han hadde hentet inspirasjon fra sin egen familie til rollefigurene i *Peer Gynt*. Men var de i Egypt? Eller i Amerika? Hadde de planer om å lage en norsk stat og oppkalle den etter seg selv?

Jeg skjønner godt at Ibsen var forsiktig med

å gjøre narr av den mannen som hadde hjulpet ham i en avgjørende fase i sitt liv.

Hjalp Ibsen, Bjørnson og Grieg

Etter at Ibsen sluttet ved teateret i Bergen, måtte Ole Bull finne en annen til å overta styringen av teateret. Igjen fant han en ung forfatter og ansatte han som teaterets direktør. Det var Bjørnstjerne Bjørnson.

Slik ble begge de to dikterne som vokter inngangen til Nationaltheatret, oppdaget og hjulpet av Ole Bull. Jeg kan legge til at Edvard Grieg også ble oppdaget og hjulpet frem av Ole Bull.

Norge opplevde en formidabel kulturell oppblomstring på 1800-tallet. Kunstnere innenfor alle kategorier satte virkelig fart på norsk kulturliv. Og Ole Bull har mye av æren for dette. *Peer Gynt* sier et sted: «Tenke det; ønske det; ville det med; – men gjøre det! Nei, det skjønner jeg ikke». Men her skiller Ole Bull lag med *Peer Gynt*. Han gjorde det! Han startet det første norske teateret, og han var en inspirasjon for alle unge kunstnere.

Ole Bull døde 17. august 1880, og hans begravelse i Bergen var den største i norsk historie. Edvard Grieg sa i sin tale: «Fordi du ble en heder for vort land som ingen anden, – fordi du hævede vort folk med dig op mot kunstens lyse høyder som ingen anden, – fordi du var en banebryter for vor unge nationale musik, en trofast, varmhjertet, og alle hjerter erobrende, som ingen anden, – fordi du har nedlagt et frø som skal spire i fremtiden og som kommende slægter skal velsigne dig for, – med tusinde og atter tusende tak for alt dette, lægger jeg i den norske tonekunsts navn denne laurbærkrans på din kiste». Jeg håper at den norske stat sørger for at det blir bevilget de nødvendige midler til å holde Lysøen ved like. Ole Bull fortjener det.

Denne artikkelen ble første gang publisert i Aftenposten, 16.august 2020

TKF 25 ÅR! - Et tilbakeblikk, gratulasjoner og hilsener fra noen av de tidligste hjelperne

Tekst: Forskjellige bidragsytere

TLIBAKEBLIKK

I våre travle dager er 25 år lenge. Trondheim Kammermusikkfestival har i år eksistert i så mange år. Sigmund og Vegar satt på gutterommet Lille Julaften i 1994 og sa til hverandre at de ville starte en kammermusikkfestival. Dermed gjorde de det. På det tidspunktet var 'kammermusikkfestival' et ukjent begrep for de fleste, bare et par andre slike i Norge og ingen nord for Dovre. Modig! Ungdommelig overmot. Antakelig hadde de ingen konkrete tanker om at festivalen skulle utvikle seg til å bli Norges største og mest innflytelsesrike, etter hvert med beundring og respekt fra fjern og nær.

Tidlig fikk jeg lov til å være med å hjelpe. De som kunne, hjalp til med avviklingen av festivalene. Venner og familie. Foreldrene til Sigmund og Vegar var uvurderlige. På scenen og bak scenen, med publikum og med rigging. I dag er en stab på ca. 70 stykker hyret inn for å ta seg av alt det. Per Ottesen satt som den suverene styreleder, en uvurderlig kapasitet, en bunn-solid, myndig og empatisk person. Andre i styret var Svein Tryggstad, Eivind Hiis Hauge, Knut H. Lund, Håkon Klæbo, Bea Levine- Humm og Kjell Hagemark. Et stjernelag! Styret utførte sin jobb seriøst, med forstand og forståelse for det særegne ved en kulturinstitusjon.

Det var spesielt to som gjorde sterkt inntrykk: Oscar og Bergljot Lorentzen! Et herlig ektepar, godt voksne, hun med alvorlig astma. De elsket musikk, de elsket Sigmund og Vegar, og de skydde ingen fysiske plager eller hindringer for å stå på gjennom festivalperiodene og hjelpe til. De kjørte rundt i egen bil, for egen regning, med all forpleining til artistene, til prøvene og til konsertene. De kjørte og de kjørte, de bar og de bar. Sent om kveldene, etter å ha hentet tomgods og ryddet opp og som oftest fått hørt i alle fall litt av en konsert, ja da

satt de hjemme utover i sene timer og gikk igjennom musikken de hadde fått oppleve. Lykkelige. Dessverre døde de for flere år siden. I dag er det lønnet cateringsjef med sin stab og lønnet transportsjef med sin stab som utfører den jobben.

Sigmund og Vegar hadde ideer og kunstneriske ambisjoner, pluss enestående evner til å få dem gjennomført. Det ble suksess etter suksess. Publikum stusset ofte på den moderne musikken som vanligvis og pr def. ikke er lett tilgjengelig. Men sakte men sikkert ble de nysgjerrige, og etter hvert kom de på konsertene nettopp for å få med seg det nye, det spennende, det internasjonalt bejublete. I Trondheim!

Mange av artistene som kom langveisfra, var nervøse for hva som ville møte dem så langt nord! Gikk det isbjørner i gatene? Ville det blåse konstant snestorm? Var de norske musikerne kvalifiserte til å spille deres musikk, og ville de duge i samspill med de utenlandske stjernene? Alle som en reiste hjem med smil om munn og glade hjerter og verdifulle minner.

Sigmund gav seg aldri på kvalitet. Han hadde og har en helt unik feeling for hva av det nye som er god musikk og vil vare. Han har oppdratt oss.

I 1999 ble en festivalkomponist introdusert. Dette konseptet var ikke vanlig. En nålevende anerkjent komponist ble invitert til å være med i festivalen hele uken og få mange av sine verker oppført. Kjempeide! Fantastisk for komponisten, utrolig spennende for TKF og dets publikum. Store internasjonale navn kom til Trondheim, med sine underlige musikkverker. Enn å tørre å gjøre noe slikt! Også *det* viste seg å bli en suksess. Nå har flere andre festivaler rundt om gjort noe lignende. Selvsagt var det lurt, men hvem andre enn TKF kunne tørre? Hvem andre enn Sigmund og Vegar torde

ta sjansen, det kunne bli fiasko! Publikum stolte på 'guttene'. Folk kom på konsertene, de ristet på hodene og hadde sine bemerkninger, men følte seg tross alt takknemlige og beriket, opplevde at de var med på en kulturhistorisk utvikling.

Kulturrådet var imponert og bevilgningene økte, om enn ikke så mye og så raskt som ønsket.

I 2000 ble Trondheim Internasjonale Akademi og Konkurranses avviklet for første gang, ledet og gjennomført av den meget kompetente Bea Levine Humm. Dette også nybrottsarbeid, ingen annen slik konkurranse i Norden. Til fremme av kammermusikken. I løpet av disse 25 årene har kammermusikk blitt 'in'. Nå kjøres festivaler og konkurranser med kammermusikk som hovedinnslag over hele landet. Folk strømmer til dem. I år, i dette uvanlige koronaåret, der alt har vært stengt ned, har vi publikummere opplevd et stort savn. Kjærligheten til kammermusikk har festet seg. Kammermusikk har gitt mange flere et rikere liv. Det er i stor grad TKF's fortjeneste!

I inderlig følt takknemlighet og dyp beun-

dring for hva Sigmund og kompani har gitt oss, ønsker vi lykke til med de neste 25+25+25 årene!

Bibbi

Kamfest- minne

Festivalen har gitt oss mange sterke opplevelser opp gjennom årene. Men de minnene som står aller sterkest, er tre år gamle, og knyttet til at vi fikk det privilegium å arrangere «Hjemme hos»-konsert. Trio Isimsiz, som vant alt som var å vinne i TICC-konkurransen i 2015, var de celebre musikerne.

Første fase var logistikk. Flygelet trengte en skikkelig oppgradering (og den har vi fortsatt stor glede av). Og med stua formet som en vinkel, måtte flygelet flyttes ut i det ytterste hjørnet. Dermed kunne hver av de to fløyene i vinkelen fylles med 20 tilhørere, men først etter at det meste av innboet var flyttet ut i garasjen og alle naboene hadde bidratt med spisestustoler.

Så var vi klare, og trioen dukket opp for ettermiddagsprøve på konsertdagen. Fiolinisten Pablo Hernán Benedi med spansk opphav, cellisten Michael Petrov med bulgarsk, og pianisten Erdem Misirlioglu med tyrkisk. De fant hverandre under studiet i England. Tyrkisk gir nøkkelen til trioens navn: Isimsiz = Anonym! Men navnet er misvisende, de tre er strålende musikere, hver for seg og sammen. Og en veldig

hyggelig gjeng!

Repertoaret var en Schubert-sats, Mendelssohns 2. klavertrio (mye mindre spilt enn den første), og en klavertrio av vår egen Bertil Palmar Johansen. Komponisten var til stede under øvingen, og seansen utviklet seg til et inspirerende samarbeidsprosjekt. Bertil avbryter: «Det er ti år siden jeg komponerte denne trioen, og her var jeg for snakkesalig. Vi kutter 10 takter». Takter kuttet, og så var det på an igjen. Etter en stund: «For snakkesalig her og: 7 takter kuttet!» Fleksible musikere og Bertil i storform, vi konsertverter får en spesiell opplevelse som får følge med på gjenskapingsprosessen.

Kl.1800: Stua er full, konserten begynner. Ikke plass til bladlusen i stua, han må sitte i døråpningen til verandaen. (Vi var heldige med været.) Konserten er en definitiv suksess, glitrende spill og berikende kommentarer fra Bertil.

Og vi, konsertvertene, har fått et minne for livet. Vi bukker og takker!

Unni og Eivind Hiis Hauge, tidligere styremedlem

Kjære Kamfest

Tenk at festivalen nå runder 25 år. Og lever i aller beste velgående! Det var en stor glede å delta i noen år på styresiden i Vegar og Sigmunds store prosjekt. Det var interessant, lærerikt og utfordrende. Noen ganger kanskje litt vel utfordrende - for eksempel det året Bergmund Skaslien hang opp ned i krana på Dokkhuset og spilte under åpningen av festivalen. Det var spektakulært - og det gikk bra. Som Vegar sa det ville gjøre. Jeg har alltid beundret kreativiteten i pro-

grammeringen av festivalen. Selvsagt musikkalsk, men også når det gjelder samarbeid med andre kunstformer. Fellesprosjektene med Cirka Teater skiller seg ut. Mekatonia på Dokkhuset var noe av det flotteste jeg har opplevd. Jeg gleder meg til å se neste års samarbeidsprosjekt. Jeg vil gratulere Kamfest med de første 25 år og gleder med til fortsettelsen. Festivalen bringer verden til Trondheim og Trondheim til verden.

Lisbeth Tangen, tidligere styreleder

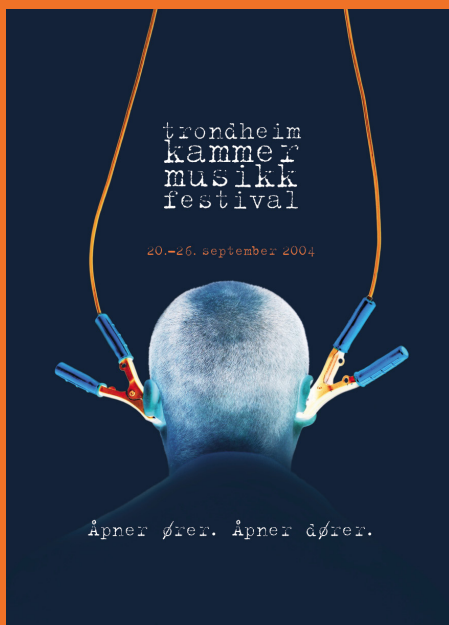
«Solo Sigmund og Vegar gloria» er det fristende å tenke når Kamfest nå skal feire 25 år. Jeg er glad for å ha fått være med på denne utrolige reisen; det har vært mange store opplevelser underveis, både musikalske, naturligvis, og også mer sosiale. Å være sjåfør for diverse utøvere har gitt minner for livet. Svært forskjellige, men store personligheter har jeg fraktet fra og til Værnes og rundt i byen. Den typisk amerikanske (finnes det noe sånt?) Steve Reich med sin caps, den elskelige Sophia Gubaidulina og Thomas Ades, som fikk lov til å spille på Chopin-klaveret på Ringve. Og Pat Metheny som var litt sur for å bli hentet av en «limousin»; han ville heller kjøre buss med jazz-gjengen (TJO). Mange fler kunne - og burde - vært nevnt.

Apropos Pat Metheny: Jeg hadde jo absolutt tenkt å overvære hans konsert med TJO, men så ble jeg sittende på en hyggelig middag på Britannia med flere Kamfest-frivillige og utøvere, blant de sistnevnte var Lambert Orkis. Og det hele ble så trivelig at jeg ikke fikk meg til å rive meg løs. Heldigvis skulle Pat og TJO konsertere i Tromsø dagen etter, så da var det bare å hive seg på første flv nordover neste morgen.

Jubileumshilsen med noen minner, fra Bea Levine-Humm

Jeg har hatt den store glede å være en aktiv del av kammermusikkfestivalen i rundt 22 av de 25 årene. Først som styremedlem, så åtte år som med-gründer og leder av TICC (Trondheim International Chamber Music Competition/Academy), parallelt med å være medlem i kunstnerisk råd helt til for tre år siden. Det var en fantastisk reise med pionerånd, pågangsmot, glødende engasjement og ambisjoner fra øverste hylle. Det er overveldende mange minner å ta av og jeg vil i dag trekke frem starten på TICC i år 2000 – som var både for strykekvartetter og klavertrioer, begge for junior og viderekomne ensembler. Det involverte mye logistikk med mange gode krefter i sving. Frivillige stilte opp i hopetall. Finansieringen av denne engangsforeteelse

Gratulerer med de første 25 år!
Knut H. Lund, tidligere styremedlem

skjedde med kulturmidler fra Norge 2000. Også prispenger måtte skaffes og både Torstein Erbo fondet, Intra, NSB, NTNU, Sintef og Trondheim kommune var, og til dels er fremdeles, villige bidragsytere.

Men vi fikk mersmak og sendte søknad for midler til kulturdepartementet. Vi hadde møter med bl.a. Trond Giske (da utdanningsminister) og Ola T Lånke (da medlem i Stortingets kulturkomite), og de ble gode støttespillere. Etter departementets avslag fant de midler på tampen av årsskiftet 2001/02. Siden det var litt kort tid for å stable på bena konkurransen fikk vi grønt lys for å bruke midlene til grunnleggelse av et akademi, en idé som Sigmund, sammen med cello nestor Frans Helmerson klekket ut. Slik ble den tre-årige Springboard- modellen for unge kammermusikere født. Den

er bygget opp på progresjonen med del-
takelse i akademiet – det påfølgende år
deltakelse i konkurransen – og så, foruten
prispenger, få tilbud om diverse
festivalengasjementer året etter. Vi besluttet
å alternere mellom strykekvartetter og
klavertrioer annet hvert år.

Så tilbake til år 2000. Overnatting til alle de
tilreisende ungdommer og unge voksne
måtte skaffes. Styrelederen Per Ottesens
kontakter innen Forsvarets
Distriktskommando Trøndelags ledelse
åpnet muligheten til å bruke de nedlagte
tyskerbrakkene på Persaunet. Fantastisk!
Men, nå startet et omfattende prosjekt med
rengjøring, avløpsrensing, oppredning av 50
senger, innredning av
kjøkken/spiserom, samt sende søknad til
driftsleder i Tine Meierier, Iver Bjørgum, for
sponsing av produkter. Disse fikk vi i rikelige
monn sammen med et digert kjøleskap,
som ble fylt hver dag med det vi måtte ønske
for de unge deltakerne. Også Grilstad

fabrikker var raus med kjøttpålegg av
mange slag. Vi fikk til en ordning som har
vedvart i godt og vel 15 år.

Hver midnatt, etter siste festivalkonsert, dro
jeg innom brakkekjøkkenet for å rydde
og ta oppvask og rengjøring. Gode med-
hjelpere, med Unni Hagemark i spissen,
stilte
opp tidlig om morgenen med å lage frokost
til deltakerne. Med lignende utfordringer
holdt vi på i flere år. Men i dag har standard
og komfort heldigvis økt i takt med de
økonomiske rammer. Deltakerne bor på
hotell J

Jeg er ydmyk og takknemlig over å ha blitt
betrodd med givende oppgaver av de to
fantastiske festivalgründere Sigmund og
Vegar. Det har vært berikende år for både
meg og min mann David. Vi er videre i fyr og
flamme for festivalen og gratulerer
hjerteligst med 25-årsjubileet!

Mark Simpson blir festivalkomponist i jubileumsåret

Tekst: Ole-Einar Andersen - Kamfest sin hjemmeside 02.06.2020, Foto: Bo Lutoslawski

En av dem som er svært viktig for årets jubileumsprogram er festivalkomponist i 2020, den unge briten Mark Simpson. «Det er en enorm ære å bli inkludert i det selskapet,» sier han om å bli festivalkomponist. Les hele intervjuet med ham her.

– God musikk tar tak i meg, som en fysisk opplevelse, sier festivalkomponist Mark Simpson (32 år). Han får frysninger. Nakkehårene reiser seg. Deler av hjernen står i flammer. Han kan stoppe å puste. – Musikk må ha en emosjonell dybde og råskap. Jeg hater overflatisk musikk, sier han.

– Hva er det med musikk som gjør at den kan «ta» oss?

– Musikkens kraft er selvfølgelig avhengig av flere faktorer. Viktigst er komponistens kunstneriske visjon og tekniske evne til å skrive noe som kan berøre deg både følelsesmessig og intellektuelt, kombinert med utøvende kunstners evne til å gi liv til musikken, til rett tid og på rett sted, mener Mark.

– Når alle disse tingene klaffer, skapes det som utvilsomt er et av de kraftigste virkemidlene for menneskelig uttrykk som vi kjenner. En samlet kraft av energi og lyd fra en gruppe mennesker kommuniseres til publikum, og preger dem. Ofte tar vi dette

åndelige elementet litt for gitt, tror jeg. Men den beste musikken glemmer aldri denne grunnleggende faktoren.

Mark Simpson ble født i Liverpool i 1988. Han suste inn på den britiske og internasjonale musikkscenen med et smell, da han som 18-årig klarinettist og komponist i 2006 vant både BBC Young Musician og BBC Young Composer-konkurransene. Det har ingen andre gjort, verken før eller etter ham. Og resten er historie, som det heter.

Mark sjonglerer fortsatt begge karrierene. Når han skriver musikk er han ekstremt fokusert på det, og timene er dyrebare. I de periodene rører han ikke klarinetten. Men hver gang han finner den fram, funker det fortsatt. Det er viktig for Mark, for han er av hjertet en utøvende musiker. Klarinetten blir forresten også med til Trondheim.

– Hva gjør klarinetten til ditt favoritt-instrument?

– Den er ikke det!, bekjenner Mark; jeg liker mye bedre å spille piano eller et strykeinstrument. Men på skolen fikk jeg valget mel-

lom å spille klarinett eller fløyte, og valgte klarinett. Det var det! Klarinetten falt meg veldig naturlig. Jeg mestret den veldig raskt, og trengte egentlig aldri øve, for jeg likte å spille hele tiden. Klarinetten har unektelig «vokale kvaliteter». Den kan synge vakkert, og har en ekstraordinær allsidighet.

– Visste du noe om Trondheim Kammermusikkfestival før de spurte om du ville være festivalkomponist i 2020?

– Selvfølgelig! Det er jo en av Europas mest betydningsfulle festivaler for presentasjon av levende komponisters arbeid. Listen med tidligere festivalkomponister, inneholder mange av navnene som jeg vokste opp med, og hørte på musikken av. Det er en enorm ære å bli inkludert i det selskapet. – 10 verk av deg vil bli fremført i Trondheim. Er du som komponist veldig “beskyttende”, eller innrømmer du utøvere en viss personlig frihet i tolkningen? – Jeg elsker det når utøvere tar eierskap! Musikken min har en iboende «spillbarhet», men den krever et visst nivå av følelsesmessig forpliktelse og engasjement. Det er en håndfull utøvere som har spilt musikken min mye, og som virkelig ‘får det til’.

– Du er sitert på at du synes det er «overveldende vanskelig» å skrive musikk, og beskriver det nærmest som en slåsskamp?

–Å komponere et verk er en lang og direkte smertefull prosess, innrømmer Mark; en prosess med mye tvil og mørke. Jeg søker konstant etter musikk med dybde og mening. Noen ganger tillater jeg meg å ramle ned i visse filosofiske «kaninhull» som det viser seg vanskelig å komme ut av. Det kan virke bedøvende og lammende på komponeringen, forteller han. Mark må ha nesten hele verket/stykket klart i hodet, se og høre det for seg, før han kan begynne å skrive en note. Han prøver å finne en filosofisk og emosjonell ramme å sette notene inn i.

– Å gi musikken form og struktur er en lang prosess, fylt med kvaler og tvil om det er

bra nok. Selvtillit er et kjempeviktig element. Selv når jeg tviler på meg selv, må jeg stole på at det blir bra til slutt. Men det kan være vanskelig å huske, når jeg er innhyllt i tvil på meg selv, sier han.

– Det har ført meg inn i forferdelige depresjoner, og problem med å levere. Men hva kan jeg gjøre? I mine beste stykker får jeg følelsen av at en intellektuell og emosjonell kraft er hørbar og til stede, sier han. Det «rettferdiggjør» smerten og mørket underveis.

– Hvorfor komponerer du? Er det et budskap i musikken din?

– Nei, det er ikke et overordnet tema eller budskap i det jeg skriver. Noen verk kan ha spesifikke inspirasjonspunkter (opera og oratorium) og bruker en tekst som har en eksplisitt melding. Men min abstrakte musikk, kommer rent og rett fra min musikalske fantasi, forteller Mark.

–Det er en kombinasjon av flere ting, forklarer han. Oppdragsbeskrivelsen (hvis det er en), personen jeg skriver for, hendelsen. Med det som utgangspunkt, begynner det å dannes sansebilder i tankene mine. Jeg kan se og føle musikken, og prøve å overføre det til noter og partitur.

– Du har skrevet musikk i alle formater; fra solo instrumentalverk, kammermusikk, orkesterverk til oratorium og fullskala opera. Noen av disse som ligger ditt hjerte nærmere enn andre?

– Både oratoriet og operaen min ble skrevet i samarbeid med forfatteren Melanie Challengier. Det var veldig fruktbare og spennende prosjekter; skrevet for store musikalske og sceniske ressurser. At så mange mennesker går sammen om å realisere min kunstneriske visjon, gjør meg utrolig ydmyk. Jeg vokste opp med å spille i orkester; den opplevelsen og erfaringen er inngravert i meg. Som klarinettist jobber jeg først og fremst som kammermusiker, så jeg liker å skrive for de mindre formatene også.

– For folk som ikke er kjent med musik-

**ken din; hva er den beste tilnærmingen?
Trenger man en spesiell «nøkkel» for å
forstå og oppleve den?**

– Ta musikken som den er. Ikke kom med forhåndsoppfatninger. Men jeg kan si såpass at faktorer som ekspressivitet, emosjonell intensitet og spillbarhet, er veldig viktige i musikken min.

– Hvis du ikke var komponist og musiker, hvilken annen kunstform ville du valgt for å uttrykke deg?

– Jeg studerte kunst da jeg gikk på skolen og hadde anlegg for det. Trolig ville jeg fortsatt med det. Kanskje i Tyskland, for

jeg lærte også tysk, og elsket det. Som komponist henter jeg mest inspirasjon fra litteratur, poesi og filosofi.

– Det er allerede skrevet en enorm mengde (fantastisk) musikk gjennom tidene. Hvorfor er det viktig (og relevant) at ny samtidsmusikk er komponert?

Vi trenger musikk på et kunstnerisk nivå, og vi trenger musikk for å fylle tomheten i den kapitalistiske maskinen. Den klassiske musikkindustrien, som andre aspekter av menneskets eksistens, er ikke fri fra kapitalismens lenker. Musikk eksisterer selvfølgelig ikke i et vakuum, men vi må være på rett side av streken, sier Mark Simpson.

KONSERTKALENDER HØST 2020

September		
Søndag 13. september kl 14.00 Ringve musikkmuseum	In folk style Sprudlende konsert med Trondheimsolistene og Gjer-mund og Einar Olav Larsen	Billetter: 450/400 – inkl museumsbillett Ringve musikkmuseum
Søndag 13. september kl 18.00 Ilen kirke	Samiske salmeskatter En vandring inn i ukjente samiske salmeskatter. Med June Strask (sang) og David Scott Hamnes (klaver).	Billetter: Gratis Ilen Menighet
21.-27. september	KAMFEST Se www.kamfest.no for program og billettinfo.	
Onsdag 23. september kl 19.00 Nidarosdomen	I anledning 150-årsjubileum til Louis Vierne Medvirkende Erling With Aasgård	Billetter: Gratis Nidaros domkirke og Vår Frue menighet
Oktober		
Onsdag 21. oktober kl 19.00 Nidarosdomen	I anledning 150-årsjubileum til Louis Vierne Medvirkende Magne H. Dragen	Billetter: Gratis Nidaros domkirke og Vår Frue menighet
November		
Onsdag 25. november kl 19 Nidarosdomen	I anledning 150-årsjubileum til Louis Vierne Medvirkende Erling With Aasgård	Billetter: Gratis Nidaros domkirke og Vår Frue menighet
Lørdag 28. november kl 14 Ringve musikkmuseum	Beethoven! Trondheimsolistene	Billetter: Se ringve.no Ringve musikkmuseum

Innlegg til konsertkalenderen kan sendes til Trondheim kammermusikalske selskap
v/Marit Danielsen, epost: marit@trondheimsolistene.no
Neste frist er 5.november

TICC Academy – nå kommer de unge!

Tekst: Kristin Reigstad

Trondheim International Chamber Music Academy (TICC) skal ta imot norgeseliten av unge kammermusikere 22.-27 september. Fire kvartetter får komme, og Trøndelag er godt representert. På Akademiets avslutningskonsert under Trondheim kammermusikkfestival skal ungdommene få briljere i samspill med akademiets internasjonale instruktører.

Det er kjempestas å få gjøre et løft for talentutvikling innen kammermusikk i Norge.

Deltagere

Gemelli Strykekvartett springer ut fra Trondheim kommunale kulturskoles talentsatsning. Tvillingbrødrene Elias and Andreas Morgan Grimstad har med seg Théba Magos-Vendler på fiolin og Tiril Lorås Ystgaard på cello. Kvartetten fikk 1. pris på Ungdommens Musikkmeisterskap i 2020 og får ekstra tilbud i regi av Talent Trondheim i 2020-21.

Momentum Strykekvartetts primarius Anna Kolby Sonstad har også vokst opp med kammermusikk i talentmiljøet ved Trondheim kommunale kulturskole. Kvartetten har base på Norges Musikkhøgskole, og Anna har med seg Maren Ohm Ballestad (fiolin), Nora Elida Svendsen Kvam (bratsj), og Iver Bunkholt (cello). Kvartetten vant Midgard-prisen under Midgardkonkurransen i 2019 og har en aktiv konserthøst, pandemien til tross.

Master- og bachelorstudentene i Alohomora Strykekvartett har lang fartstid sammen og studerer ved Norges Musikkhøgskole. Kitiara Braune (fiolin), Katherine Wang (fiolin), Dorothea Möri (bratsj) og Karin Hannisdal (cello) har etablert

kvartetten på kammermusikkscener i Norge og i Oslo Quartet Series Talentprogram. På TICC Academy vikarierer Stinius Maurstad for Kitiara som bor i Sverige og ikke får innreise til Norge.

Sonoro Strykekvartett studerer ved Barratt Dues Musikkinstitut og har en lang meritliste sin unge alder til tross. De gjennomfører i år sin tredje sesong i Oslo Quartet Series talentsatsning. Daniel Goldin og Martha Pil Evertsen Neumer på fiolin, Tuva Odland på bratsj og Hedda Aadland på cello har vunnet flere priser for kvartetsspillet sitt i inn- og utland.

Stengte mesterklasser

Årets mesterklasser blir dessverre stengt for eksternt publikum av smittevern hensyn. Ansatte og studenter ved NTNU institutt for musikk og Trondheim kommunale kulturskole kan høre mesterklasser i Kammer salen. Det er imidlertid god anledning til å oppleve de unge talentene på Talentlørdag og på Akademiets avslutningskonsert.

Må ha billett til gratiskonsertene.

Husk å ta ut billetter til gratiskonsertene på forhånd via Kamfest sin hjemmeside. Det er begrenset antall plasser. Derfor vil festivalen strømme Talentlørdag live fra Dokkhuset for alle som ikke har fått billett.

Talent Trondheim

Arve Tellefsen som er ærespresident i Talent Trondheim vil også være til stede på Akademiets avslutningskonsert, og vi håper de unge kammermusikerne lar seg inspirere til fortsatt kammermusikkalsk satsing etter en intens akademiuke i Trondheim.

Den uventede digitale hverdagen

Tekst: Eivind Rossbach Heier

Det er ingen tvil om at musikere er en av de yrkesgruppene som har blitt hardest rammet av Koronapandemien. Utrolig mange konserter har blitt avlyst i løpet av våren og sommeren, og det har vært knyttet stor spenning til når det vil bli mulig å leve som før. Det kan ta måneder, eller flere år. Det er det ingen som vet. Vi er i hvert fall utrolig heldige som bor og lever i Norge. Jeg leste en artikkel i et britisk magasin forrige uke. Der sto det at hele 64 (!) prosent av musikerne i Storbritannia tenker på å slutte, og på å finne seg et annet yrke på grunn av dagens situasjon. Det er forferdelig trist, men dessverre realiteten i mange land. Her i Norge blir man tatt vare på, og det skal være mulig for kulturlivet å komme seg gjennom denne krisen.

Jeg heter Eivind Rossbach Heier og er frilanscellist. Jeg spiller til vanlig mye i Trondheim Symfoniorkester og Trondheim-solistene. I tillegg er jeg cellist i stryketrioen «Trio no Treble»

Ja, livet ble snudd på hodet den 12.mars i år. Det var da Norge innførte de mest inngripende tiltakene i fredstid. I løpet av noen få timer var de neste oppdragene i kalenderen min kansellert. Turandot på Stjærdal, turné i Skottland med Scottish Ensemble, skolekonserter og en stor Sverige- og Russland- turné med trio min. Dette var konserter og oppdrag man hadde jobbet og øvd utrolig lenge mot.

«Hva skal jeg gjøre nå?» tenkte jeg. Jeg er vant til å ha jobb, jeg er vant til å jobbe og øve hele tiden. Jeg kommer ikke til å klare å sitte uten jobb på ubestemt tid.

Trio no Treble! Det var redningen. Mine gode venner Lars Marius Høllås og Jostein Bolås Brødraskift snakket sammen på Skype allerede på kvelden 12.mars. Vi måtte finne på noe, være kreative! Det var da vi kom opp med idéen om å lage en såkalt karantenevideo. Dagen etter spilte

vi inn filmer av oss selv, i hvert vårt rom. De sendte filmene til meg, og jeg satte disse sammen. Det var meget tidkrevende arbeid. Heldigvis hadde jeg gått *Medier og kommunikasjon* på videregående, noe som jeg er utrolig glad for nå. På grunn av det har jeg kunnskap om Adobe Premiere Pro, som regnes som det mest profesjonelle og anerkjente videoredigeringsprogrammet.

Den første karantenevideoen postet vi på Instagram og Facebook allerede 13.mars. Vi spilte siste sats fra Michael Haydn sin strykedivertimento for bratsj, cello og kontrabass. Den ble en megasuksess! Så vi fortsatte med å lage slike filmer i tiden fremover. Noen dager etter oss la Kringkastingsorkesteret (KORK) ut en tilsvarende video på sosiale medier. Og like etter var det mange musikere som la ut slike typer karantenevideoer. Jeg kan ikke si at Trio no Treble var først ute i verden, men det kan ikke ha vært langt ifra. Jeg hadde ikke sett slike videoer før vi la ut vår første. Jeg liker derfor å tro at det var vi som satte den trenden.

Men man kan ikke fortsette med det samme i evig tid. Vi måtte fornye oss litt. Jeg tok da kontakt med sopran Beate Mordal. Jeg kjente henne litt fra før. Hun hadde vært solist med TSO, og vært med i Operaen i Kristiansund mens jeg spilte i orkesteret. Det som er flott med det digitale, er at man har så mange uante muligheter! Jeg er veldig glad i Villa-Lobos sin Bachianas Brasileiras nr 5. Den har 8 cellostemmer, i tillegg til sopransolist. Beate sa ja til å være med, og jeg spilte inn 8 cellostemmer som jeg satte sammen og sendte til henne. Resultatet ble en suksess, og til og med det britiske musikkmagasinet «The Strad» omtalte videoen!

Videre inviterte vi andre gjestesolister til å synge/spille sammen med oss. Vi hadde med oss bla. Linni Meister, Sigrid Vetlesen Bøe og Lars Eggen. Vi fikk også en nepalsk sanger til å være solist med oss.

Hun spilte inn sin video fra Kathmandu, vi fra Trondheim. På denne måten fikk vi laget musikk på tvers av landegrensene, til tross for pandemien. Dette skapte også mye oppmerksomhet i Nepal, og hele tre nepalske nyhetsmedier skrev om filmen.

Men hvordan toppe alt dette? Jo, nå måtte vi tenke enda større. Vi hadde ikke sett så mye aktivitet fra Arve Tellefsen i vår. Vi sendte en forespørsel til ham. Han svarte etter 20 minutter at han så klart var med! Han spilte inn solostemmen på «Allegro» av Fiocco fra Oslo, og sendte den til oss. Vi arrangerte den til trioen vår, og redigerte sammen filmen. Resultatet har nå nesten 70 000 visninger, og den ble også omtalt i «The Strad».

Det har derfor blitt mye redigeringsjobber i vår. Dirigent Torodd Wigum satte i gang et gigantisk prosjekt i april, hvor han inviterte «alle» til å spille inn «I Dovregubbens hall» hver for seg. Han dirigerte hjemme fra sin egen hage, og jeg tok på meg redigeringsjobben.. Det var ca 90 musikere, sangere og skuespillere med i filmen. Alle filmet hver for seg og jeg satte alt sammen til slutt. Det ble mange sene kvelder på Torodd og meg.. Men det var fantastisk å kunne lage og sette sammen noe som angikk aktører fra hele Norge. Det var viktig i en sådan stund.

Ja, det så mørkt ut 12.mars. Men er det noe jeg har lært, så er det at om man er kreativ, så går det meste an. Man har mange uante muligheter i den digitale hverdagen. Trioen laget også en digital skolekonsert på bestilling fra Den Kulturelle Skolesekken i Trondheim og Kulturtanken. Denne ble distribuert og vist til skoler i hele Norge. Koronapandemien har lært oss å tenke nytt, og være nyskapende. Det tror jeg ingen har vondt av.

Nå er det heldigvis åpent for å ha maks 200 i publikum, og forhåpentligvis vil det bli lov å ha flere i salen om ikke lenge. I mellomtiden

vil jeg anbefale alle som er sultne på konserter til å sjekke ut de utallige konsertene som ligger ute på YouTube, både store og små konserter.

Personlig har jeg nytt godt av Berlin Philharmoniens «Digital Concert Hall» i vår. De legger ut og streamer alle sine konserter, og du får Philharmonien rett hjem i din egen stue, i topp kvalitet på alle mulige måter.

Digitale konserter fungerer, og vi har alle i denne tiden blitt bedre på hvordan vi skal bruke dette mediet. Uansett er det ingenting som er så godt som å oppleve musikere, live på en konsert. Det er det samme for oss musikere også; du får ikke den samme gleden av å spille foran et kamera og en kameramann. Vi trenger publikum, og publikum trenger oss.

La oss håpe det ikke blir lenge til vi sees neste gang!

Tips og triks:

Når man skal ta opp seg selv, så er det greit å tenke på utsnittet først og fremst. Velg gjerne en vinkel der vi ser både deg og hele instrumentet ditt. Pass også på avstand til kamera/mikrofon. Hvis du skal ta opp deg selv, så ville jeg ha plassert kameraet 1,5-2 meter fra deg. Det funker veldig fint med dagens mobilkameraer, men hvis man vil ta det et steg videre finnes det også mange gode lydopptakere. Zoom er for eksempel et produkt som spesialiserer seg på lyd- og bildeopptak av musikere.

Når jeg redigerer videoer, så bruker jeg som sagt Adobe Premiere Pro til dette. Det er ikke et lettvinnt program. Jeg vil kalle det for et «manuelt» program. Det er et program for deg som liker å eksperimentere med idéer og tenke selv. Det finnes adskillig mange flere enklere program for nybegynnere. Mobiltelefonen har ofte ferdiginstallerte programmer. Velg det du synes ser bra ut!

Fem fra den nye hverdagen

Foto: Private

1. Har du fått med deg noen fine, kulturelle opplevelser i sommer?
2. Hvordan påvirker korona-situasjonen din jobbhverdag/studiehverdag?
3. Er det noen konserter eller kulturelle opplevelser du ser frem til i høst?
4. Hva er ditt råd til dem som synes den nye hverdagen er vanskelig og tung?

Navn: **Ragnhild Torp**

Yrke/studieretning/annet: **Bratsjist i Trondheim Symfoniorkester**

1. Etter måneder med konsert-tørke var mitt første møte med live-musikk som publikummer på konsertserien «IKlassisk sommer på Sentralen» i Oslo. På programmet stod Beethoven- jeg elsker Beethoven. Og besetningen var strykekvartett- jeg elsker strykekvartett! Det kunne ikke bli så mye bedre enn dette. Konserten hadde tittelen «Du holder deg godt Beethoven» og lovde publikum ett «Ikræsjkurs» inn i Beethovens liv og følelser i tillegg til å vise at musikkens hans står fjellstøtt selv 250 år etter hans fødsel. Og det kan jeg bekrefte at den gjør. Johanne Haugland og Per Kristian Skaland på fiolin, Marthe Husum på bratsj og Inga Byrkjeland på cello gjorde meg helt nyforesket i Beethovens kvartettdokumenter igjen. Er det noe vi har gått glipp av i denne koronatiden er det virkelig «live» kulturopplevelser. Og sitte i dette rommet og høre disse musikerne utøve var en helt spesiell opplevelse i en helt spesiell tid.

2. Som bratsjist i Trondheim Symfoniorkester og Opera var korona-situasjonen brutal. Fra å glede seg til premiere på Valkyrien med full sal ble det full oppbremsning og "en-somme" timer med bratsjen hjemme med ungene løpende rundt bena. Den store gleden i vår var de få timene vi fikk møte kolleger for å streame konserter for å nå ut til vårt publikum. Nå er vi endelig i gang igjen med konserter med publikum i salen. Riktignok kun 200, og det er få når man tenker på at Olavshallen store sal rommer 1000 publikummere til. Men det er en start!

3. Jeg gleder meg til alle konsertene i høst. Men må jeg trekke frem noen gleder jeg meg veldig Mozart klaverkonserter med Andsnes, Brahms 1. symfoni og ikke minst tre uker med Beethoven symfoniene 2,4 og 8 med sjefdirigent Han-Na Chang. Men før den tid er det jo en stor glede at Trondheim Kammermusikkfestival gjennomføres. Den festivalen er avhengighetsskapende. Begynner man å gå på konsert i starten av uka vil man få med seg alt. Håper jeg får med meg mye i år.

4. Ta med deg antibac, hold 1 meters avstand og gå på konsert ☺

Navn: **Ernst Wiggo Sandbakk**

Yrke/studieretning/annet: **Førsteamanuensis ved NTNU Jazzlinja og daglig leder Trondheim Jazzfestival**

1. Ikke veldig mange, det ble jo ingen vanlig konsertsommer. Men jeg har fått med meg noen fine småskalakonsserter på Dokkhuset og fulgt med på det som skjer. Det er veldig gledelig at deler av kulturlivet får lov til å fungere igjen.
2. I festivalbransjen tar den nye jobbhverdagen nesten alt fokus. Det er umulig å planlegge noe med sikkerhet. Det lar seg ikke gjøre å budsjettere, man vet ikke hvor mange billetter man tillates å selge, eller om det blir ny nedstengning - gud forby! Det må ikke skje, verden har ikke råd til det. Abid må snarest åpne opp for 600 publikummere. Det finnes ikke mer kultivert publikum enn de som oppsøker konserter!
3. Ja, mange. Det kommer musikalske perler på en snor. Jeg hørte nettopp at det skulle arrangeres tolv konserter i neste uke! Kamfest er alltid en – ja nettopp, en musikalsk fest. Og i helga etter skal vi feire Beethovens 250-årsjubileum med en fantastisk Jazzfest Exclusive-konsert som heter Breaking Beethoven. Du vet, både Johann Sebastian og Ludwig ville vært jazzmusikere hvis de hadde levd i dag. Det swinger voldsomt av musikken deres. Så kommer selvsagt Jazzfest i slutten av november, med et strålende program.
4. Hold ut. Det er håp i sikte. Bruk muligheten til å ta inn nye inntrykk, og kom dere ut i frisk luft i stedet for å sitte inne. Meld dere på nyhetsbrev til alle konsertarrangører og få siste nytt først av alle. Og oppsøk konserter i mindre format. Personlig har jeg mye større kick av å være tett på artistene i et lite lokale enn i storformat. Og ikke minst: stem riktig ved neste valg: bort med alle som vil bygge ned velferdssamfunnet

Navn: **Joakim Weibull**

Yrke/studieretning/annet: **Arrangementssjef og NK-Olavsfest**

1. Ja, genom jobbet så blev det en hel del stora upplevelser bakom kulisserna i Nidarosdomen. Men privat så har det blev det några konserter på Byscenen som har fått till en flott lösning för konserter i dessa tider. Tufft med Spidergawd som alltid är kompromisslösa och väldigt trevligt att sitta ner å se Stefan Sundström solo.
2. Vi måste tänka helt nytt. När inte folket kunde komma till oss, så fick vi komma till dem. Så det blev en stor omläggning, att gå från traditionell festival till en streamad. Detta har medfört att Olavsfest har nått ut till mer folk en någonsin och vi sitter på en stor mängd matreial som fortfarande kan visas fram. Bland annat på NRK.
3. Øyvind Holm släppte ett väldigt bra solo-album (After th Bees) tidigt i år och skulle i den anledning ha några konserter på Moskus, de har blivit flyttade till höst och jag ser fram till att få med mig det.
4. Se på de problemställningar som dyker upp som möjligheter att göra något nytt, I stället för hinder att göra något gammalt.

Navn: **Julie Rokseth**
Yrke/studieretning/annet: **Harpist**

1. Jeg tilbrakte mesteparten av sommeren ute på Sula, ei øy utenfor Frøya og Trondheimsfjorden. Jeg fikk ikke med meg noen konserter eller lignende, men opplevde et varmt samhold mellom alle feriefolk og fastboende her. Spesielt under solnedgangen vandret mange opp til fyrtårnet, og der ble det noen helt spesielle samlinger med mange forskjellige fine folk. Noen med vin og pledd, andre i treningsklær for en liten kikk på utsikten. Det var veldig fint.

2. Livet ble snudd helt på hodet. En hektisk tid med albumslipp og Europaturné ble erstattet av ro, kreativitet og rom for å tenke. Med broren min Andreas har jeg duoen Julie & Andreas. Etter sjokket hadde lagt seg forsto vi at situasjonen også åpnet noen dører; endelig kunne vi gjøre ting vi aldri rekker. Vi har komponert mye, vært en del i studio og fått realisert prosjekter som vi trodde ville ta flere år. Det har vært fint.

Situasjonen tvinger oss til å øve på takknemlighet. Vi har fortsatt evnene våre som musikere, kreativiteten og så mye mer. Med det som utgangspunkt kan vi se etter nye veier å kanalisere energien og musikken vår. For oss betyr det å arrangere konserter selv, spille mer i Norge, og kommunisere mer med publikum utenom konsertsituasjonen.

3. Ja! Harpeeleven min Magnus Myhr har forestillingen HEARTFELT på Rosedal Teater 16. september. Han er profesjonell danser, skuespiller og koreograf. I denne forestillingen er harpen medspilleren hans og han vil gjennom dansen og harpespillet forsøke å oppløse fastlåste mønstre og utforskning av kroppens poetiske potensial. Jeg gleder meg. Ellers gleder jeg meg også veldig til å høre Weaving med Kirsti Huke på Verkstedhallen & Lobbyen 20. november, og The Nordic Fiddlers Bloc på Kamfest! Jeg tror også det blir ganske magisk å spille med min bror Andreas på bandoneon og vår venn fra Hellas på tarhu i Leira Kapell 5. nov og i Byneset kirke 8. nov.

4. Jeg tror ikke det er dumt å kjenne på disse følelsene. Det er så utrolig greit å føle på håpløshet, sinne og sorg akkurat nå. Derifra kan vi prøve å gå mot takknemligheten - hva er det vi fortsatt har som ikke denne situasjonen har tatt fra oss. Dette er en tid hvor mange har måttet tilpasse seg mye, og da synes jeg det er ekstra viktig å ikke gi slipp på identiteten sin. Om en som kunstner blir nødt til å ta på seg litt andre typer jobber, er man akkurat like mye kunstner som før.

Navn: **Martha Standal**

Yrke/studieretning/annet: **Danser, skuespiller og koreograf**

1. Har vært på alt for få kulturelle arrangementer i sommer, men fikk heldigvis med meg Sondre Lerche solo på Byscenen i slutten av juli. Utrolig deilig å være i et rom sammen med andre mennesker og få oppleve musikk i «levende livet» igjen. Ellers har vi brukt sommeren på spelet «på veg te Stiklestad», som vi streamet live tre kvelder fra Det Nye Teatret på Lilleby.

2. Vi var godt i gang med å spille Jesus Christ Superstar ved Trøndelag Teater, da vi alle ble permitterte i mars. Den første tiden var naturlig nok uvant, ensom, og ikke minst preget av usikkerhet. Heldigvis finnes det typer som Mads (Bones), Olve (Løseth), Kyrre (Havdal) og Stian Aagaard som hiver seg rundt, ser muligheter og setter i gang svære prosjekter, selv i krisetid. I mai laget og streamet vi 17.mai-musikalen «Nede med flagget til topps» fra Det Nye Teatret. Det var ekstremt deilig å få jobbe, selv i et uvant format, med publikum bak skjermer i egne hjem og under stenge smittevern-regler. Nå i høst er Trøndelag Teater åpnet igjen og vi er i gang med prøver til stykket «En dag...» med regi av Tyra Tønnessen. Hverdagen er dermed heldigvis tilnærmet normal. Hvertfall innenfor den nye normalen.

3. Gleder meg veldig til å se teaterstykkene «Fruen fra havet», «Leksikon om lys og mørke» og «Bjærtnes Lygre», som alle er på høstprogrammet til Trøndelag Teater. Denne helgen skal jeg få med meg «The big dream» av Verk Produksjoner på Rosendal teater. Gleder meg også til å få spille den lille forestillingen «To må man være - en leken hyllest til Gerd og Otto Nilsen», sammen med Tor Ivar Hagen og musikerne Vegard Bjerkan, Ove Bjørken og Morten Stai, i Theatercaféen ved Trøndelag Teater.

4. Et godt råd? Synes alle disse barnetegningene av regnbuer som er klistret på vinduer sier det som strengs: Alt blir bra. Kanskje ikke et råd, men det er hvertfall et håp.

TRONDHEIM KAMMERMUSIKALSKE SELSKAP

En interesseorganisasjon for kammermusikk!

Ved å være medlem får du:

- medlemsavisa KAMMERToner tilsendt hvert kvartal
- spesialtilbud på Trondheim Kammermusikkfestival
- informasjon om et bredt utvalg konserter og seminarer
- delta på kammermusikkselskapets huskonserter

Medlemskontingent per år:

kr. 250,- for enkeltmedlemmer
kr. 350,- for par
kr. 150,- for studenter og skoleelever
Kontingenten innbetales på konto:
9051 11 41779

NB: Merk betaling med navn

Kontoens adresse: Trondheim Kammer-
musikalske Selskap
Postboks 8867 Nedre Elvehavn
7481 Trondheim

For innmelding og mer info, se vår Facebook-side og hjemmeside eller send e-post til kammerselskapet@gmail.com

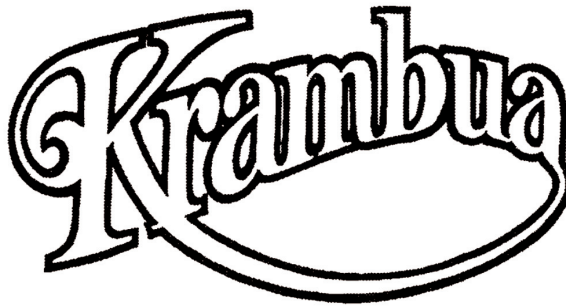
Spesialforretning og verksted for strykeinstrumenter Viken Violiner i nytt lokale!

- Et trivelig, intimt lokale med eget verksted og utstillingsrom
- Samme strengeutvalg som før, også hardingfele og klassisk gitar
- Godt utvalg av instrumenter og rekvisita – fiolin, bratsj, cello, bass
- Fra gode begynnersett til instrumenter på profesjonelt nivå
- Karl Peteri instrumenter i proffkvalitet, til overkommelige priser
- Reparasjoner, buehåring etc. (NB: Så langt min kapasitet rekker)

Velkommen til et tradisjonsrikt firma, i nye omgivelser
Gratis parkering

Nidarøyg. 1, 7030 Trondheim – mobil 993 96 495 – www.viken-violiner.no

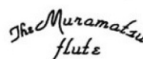
– Et spise -drikke -treffsted med alle rettigheter

Krambugt. 12, 7010 Trondheim • Tel. 73 53 52 53 • www.krambuatrandheim.no

FLØYTESPESIALISTEN
 +47 40 40 45 84 • www.panmusikk.no

TRONDHEIM
 SYMFONIORKESTER
 & OPERA

TSOs kammerkonsserter

Rådhusalen, Trondheim folkebibliotek
 Søndager kl. 13.00

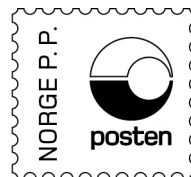
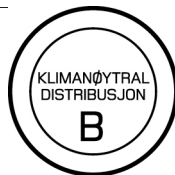
Aktuelle søndager og program annonseres.

Les mer på tso.no og følg oss på Facebook.

Gratis adgang!

Annonse CopyCat

Avsender: Trondheim Kammermusikalske Selskap, Postboks 8867 Nedre Elvehavn, 7481 TRONDHEIM

TRONDHEIM SOLISTENE